

RELIGIEUZENPRIJS 2015
“DE OOGST EN DE KUNSTENAAR”

Wim Swüste fic

“Op een dag, aan de voet van een stadje,
lagen muren, tuinen, en onder de wilgen een kleine groene rivier,
bijeën in een landschap.

Ik was daar die dag
en ik zag, hoe uit een duister venster van het kasteel
een duif neerdaalde,
wit als de brief van een gevangene.

Een vrouwtje trad ter zelfder tijd, oud en gekrompen als grootmoeder,
uit haar spelonken, haar huis,
repte zich naar de waterput en putte water met gretige, magere, armen.

Was ik de ongeschonden ridder van vroeger
- nog niet de wandelaar –
ik had het water gedronken, de brief gevonden, de gevangene bevrijd.”

Namens de leden van de jury Religieuzenprijs 2015:

Zusters Anne-Marie Bos, pater Fons Meijers, onze zeer toegewijde mevrouw Will van de Ven
en mezelf, mag ik u iets vertellen over de oogst en de kunstenaar van het gedenkbeeldje.

Voor dat ik dat ga doen, wil ik in groot respect en met alle eer aan haar persoon
zuster Renée Geurts herdenken, die ons in het begin 2014 plotseling ontviel.
Haar bewogen inzet en haar zeer waardevolle inbreng bij het jureren vanaf 2007,
dragen we mee in onze gedachten. Anne-Marie nam haar plaats in.

We hebben als jury regelmatig serieus vergaderd. Het ontbrak niet aan humor,
maar waren ook kritisch bij het soms moeizaam wikken en wegen van de inzendingen.
We vormden een erg goed team, dat ons tot een evenwichtig eindoordeel bracht
van een keuze van tien kandidaat-winnaars.
Een gehouden schriftelijke stemming onder de religieuzen bracht de beslissing.
De voorzitter van de KNR maakt die aanstonds bekend.

Het lukte om vijftig aanvragers in beweging te brengen om hun kandidaat onder de aandacht
te brengen.

En we mochten verheugd vaststellen dat zij de ‘ongeschonden ridders van vroeger’ waren
(zoals daar in het gedicht van Rutger Kopland, waarmee ik mijn praatje begon, sprake was).
Deze ongeschonden ridders van beider geslacht, attendeerden ons erop
dat velen het water van de oude vrouw wél hadden gedronken,
en de brief van de gevangene wél hadden opgepakt en gelezen
en tot bevrijding en steun voor velen waren geweest.

Onze samenleving zegt, dat wie verliest een 'loser' is.
En dat verliezen in het huidige denken van velen, 'écht niet kan'.
Beschadigd leven – door welke oorzaak dan ook – kán een heel waardevol leven zijn.
Maar het kan ook verrijkt en gesteund worden, tot rijper uitgroeit.
Het is dan een zegen als anderen je niet in de kou laten staan,
je tot volwaardig mens proberen op te heffen.

Dat voelde bij ons als jury, bij het doornemen van de 50 aanmeldingen, als een warm bad.
Het gaf ons een gevoel van respect en waardering,
dat er op zoveel gebieden van zorg en ondersteuning, jonge en oudere medemensen zijn,
die nood zien én tot handelen overgaan.

Bij de vijftig genomineerden ervoeren we steeds weer opnieuw dat,
wat je investeert in een ander,
als een onzichtbare stroom van genade naar jezelf terugkeert.

We lazen

- . over aandacht voor medemensen in de Vierde Wereld;
- . over steun aan mensen die noodzakelijke mondzorg verdienen en dat ook krijgen;
- . over jongeren die zich in groot parochieverband inzetten voor eenzamen en zieken;
- . over het helpen en tot troost te zijn voor zieken die naar verre oorden op bedevaart gaan;
- . over het bieden van vreugde en blijheid aan mensen met een geestelijke beperking;
- . over inzet om vrouwenhandel tegen te gaan;
- . over mensen die aan de grens van hun leven gekomen zijn, liefdevol nabij te zijn;
- . over het realiseren van eet- en ontmoetingsplekken voor eenzame stadsgenoten.

Een KNR-brievenbus vol meelevens, bewogenheid en medemenselijkheid.
Vijftig kandidaten voor de Religieuzenprijs 2015 uit alle hoeken van ons land!

De jury koos dit jaar tien kandidaten uit, die we zéér bewonderenswaardig vonden.
En we nodigden hen uit om hun project met ons vandaag te delen.
U kunt met hen aanstonds in gesprek gaan .

Een gehouden schriftelijke peiling onder religieuzen hebben we laten uitmaken,
wie van deze tien genomineerden met een mooi geldbedrag
én met een betekenisvol kunstwerk, naar de eigen woonplaats mag terugkeren.

Over dat kunstwerk het volgende:

In 2007 hebben we aan pater Math van Kampen,
een man met een gouden hart en gouden handen,
gevraagd om in brons een waardig gedenkteken te vervaardigen.
Dat heeft hij met vreugde en kunstzinnige inspanning gedaan.
Zoals hij dat in heel zijn leven doet met kunstwerken over heel de wereld verspreid.

Het beeld van 30 centimeter groot, stelt twee handen voor.
Deze handen staan symbool voor alle genomineerden en de vele anderen in ons land:
jonge of oudere vrouwen en mannen, die in het spoor van de religieuzen,
met hun woorden en daden, maar ook met hun handen,
de vlam van bewogenheid van religieuzen koesteren en in gang houden,
door op een onbevange , onbaatzuchtige wijze elkaars naaste te zijn.

Zo'n houding siert onze samenleving en houdt onze wereld leefbaar.
Een prijs waardig!
Ga aanstonds met deze mensen in gesprek en laat u bemoedigen door hun inzet !

Na dit gesprek zal de einduitslag door de voorzitter van de KNR worden gemaakt.

Wim Swüste FIC.